

WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.638.2024

Łódź, 5 września 2024 r.

Rada Gminy Rząśnia

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr IV/23/2024 Rady Gminy Rząśnia z dnia 29 lipca 2024 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębów Stróża, Ściegna, Zabrzezie, gmina Rząśnia.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 lipca 2024 r. Rada Gminy Rząśnia podjęła uchwałę Nr IV/23/2024 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębów Stróża, Ściegna, Zabrzezie, gmina Rząśnia. Uchwała wpłynęła do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 9 sierpnia 2024 r.

Przedmiotowy plan stanowił ponowienie procedury sporządzenia planu miejscowego, który został unieważniony w całości rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Łódzkiego z dnia 11 stycznia 2024 r., znak: PNIK-I.4131.1.2024.

Zawiadomieniem z dnia 23 sierpnia 2024 r., znak: PNIK-I.4131.638.2024 zostało wszczęte postępowanie nadzorcze. Wątpliwości organu nadzoru dotyczyły między innymi pominięcia w części tekstowej uchwały zapisów związanych z wyznaczonymi na rysunku planu stanowiskami archeologicznymi oraz sprzecznych regulacji związanych z terenami 2U i 3U, na których dopuszczono rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii.

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

W wyjaśnieniach z dnia 27 sierpnia 2024 r., znak: UGO.0711.6.2024 Przewodniczący Rady Gminy Rząśnia przyznał, że wskazane w zawiadomieniu błędy zostały popełnione omyłkowo i wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Podstawy nieważności uchwały w sprawie uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego zostały wskazane przez ustawodawcę w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z jego treścią, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” należy wiązać z opracowaniem aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna, załączniki). Z kolei „tryb uchwalania planu”, określony w art. 17 ww. ustawy, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów oraz organów i instytucji opiniująco - uzgadniających, w procesie planowania przestrzennego. Do kategorii „istotnych naruszeń prawa” należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy. Chodzi tu o takie naruszenia prawa, które prowadzą do skutków nieakceptowalnych w demokratycznym państwie prawa. Jednocześnie należy podkreślić, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieściśłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na ustalenia aktu planistycznego.

W przedmiotowym planie wyznaczone zostały tereny, na których rozmieszczono urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW. Zgodnie z częścią graficzną, tereny te występują na obszarach o symbolach: 1RZ, 1PU, 2PU, 2U oraz 3U. Natomiast w treści § 16 pkt 9 lit. c tiret pierwsze uchwały Nr IV/23/2024 Rady Gminy Rząśnia odnoszącego się do możliwości lokalizacji wolnostojących instalacji wykorzystujących energię promieniowania słonecznego o mocy powyżej 500 kW, tereny 2U i 3U nie zostały wymienione. Z kolei w treści § 22 ust. 1 pkt 2 lit. a ww. uchwały ustalono, że przeznaczeniem dopuszczalnym dla terenów 2U i 3U są instalacje odnawialnych źródeł energii wykorzystujące energię promieniowania słonecznego (farmy fotowoltaiczne) o mocy przekraczającej 500 kW, magazyny energii, przy czym dopuszcza się realizację instalacji wolnostojących jako związanych z zaopatrzeniem w energię elektryczną obiektów usługowych zlokalizowanych na działce budowlanej. Jednocześnie,

w § 16 pkt 9 lit. c tiret drugie ww. uchwały wskazano: „na pozostałych terenach możliwość lokalizacji wolnostojących instalacji wykorzystujących energię promieniowania słonecznego związanych z zaopatrzeniem w energię zabudowy na działce budowlanej o mocy nieprzekraczającej 100 kW”. W ocenie organu nadzoru, brak wskazania terenów 2U i 3U w treści § 16 pkt 9 lit. c tiret pierwsze uchwały jest sprzeczny z ustaleniami zawartymi w treści § 22 ust. 1 pkt 2 lit. a uchwały, gdyż zgodnie z ww. regulacjami, tereny 2U i 3U zostały zaliczone do „pozostałych terenów”, na których dopuszczono realizację OZE o mocy do 100 kW. Powyższe narusza art. 15 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także przepisy § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) w związku z § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. poz. 2404). Przepisy te wskazują, że organ wykonawczy gminy sporządza projekt planu miejscowego, który zawiera część tekstową i graficzną. Obie te części powinny być ze sobą spójne na tyle, by możliwe było ich jednoznaczne powiązanie, ponieważ rysunek planu obowiązuje w takim zakresie, w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku. Brak spójności obu integralnych części planu miejscowego stanowi istotne naruszenie wyżej powołanych przepisów.

Kolejnym istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu jest pominięcie w treści § 9 ust. 1 pkt 9 uchwały dwóch stanowisk archeologicznych widniejących na rysunku planu, tj. stanowiska nr 78-49/89 (występującego na terenie o symbolu 9R) oraz stanowiska nr 78-49/88 (występującego na terenach o symbolach 10KDD, 4MN, 5MN oraz 13MNU). Powielono natomiast stanowiska archeologiczne o nr 78-49/27 i 78-49/28. Jak wskazuje treść art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej. Zgodnie z § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego, ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej powinny zawierać określenie obiektów i terenów chronionych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów. Zatem brak wskazania ww. stanowisk w części tekstowej

planu skutkuje brakiem ich ochrony. Ponadto, zasadne jest podkreślenie, że część graficzna planu powinna stanowić odzwierciedlenie zapisów części tekstowej i nie może być z nią sprzeczna. To część tekstowa planu zawiera normy prawne, rysunek planu obowiązuje więc tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to część tekstowa planu (por. postanowienie NSA z 18 marca 2011 r., sygn. akt II OZ 191/11). Część graficzna planu jest "uszczerbowieniem" części tekstowej i ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie - z uwzględnieniem zarówno części graficznej, jak i tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu, a rysunkiem planu.

Jak wskazano na wstępie, przedmiotowa uchwała stanowi ponowienie procedury uchwalenia planu miejscowego dla obrębów Stróża, Ściegna, Zabrzezie, gmina Rząśnia, z uwagi na wydanie przez Wojewodę Łódzkiego w dniu 11 stycznia 2024 r. rozstrzygnięcia nadzorczego znak PNIK-I.4131.1.2024 stwierdzającego nieważność uchwały Nr L/347/2023 Rady Gminy Rząśnia z dnia 29 listopada 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębów Stróża, Ściegna, Zabrzezie, gmina Rząśnia. Regulacje zawarte w art. 67c ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nakładają na organy sporządzające projekt aktu planistycznego obowiązki w zakresie tworzenia, a także aktualizowania danych przestrzennych dla właściwych aktów. Dane przestrzenne stanowiące załącznik Nr 4 do uchwały Nr IV/23/2024 Rady Gminy Rząśnia z dnia 29 lipca 2024 r. nie spełniają wymogów wynikających z art. 67c ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, ponieważ nie zawarto w nich informacji o wydaniu rozstrzygnięcia nadzorczego wojewody.

W ocenie organu nadzoru, każde z opisanych uchybień stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, a zatem wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego stało się konieczne i należało orzec, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl

Do wiadomości:
Wójt Gminy Rząśnia